

Kur'an-ı Kerim insanı Rabbine ve Kainata bağlayan modemdir.

Kur'an- Kerim aklımıza ve kalbimize Rabbimizden gelen ve sürekli yenilenen işaretleri(eserleri) nasıl bilgiye dönüştüreceğimizi öğretir.

“(Ey insanoğlu!) Allah`ın rahmetinin işaretlerine bir bak. Nasıl yeri ölümden sonra diriltiyor? Şüphe yok ki, o ölüleri diriltir. O, her şeye gücü yetendir.” Rum, 30/50.

Bu sebepten insan için dünyada en kıymetli değer Kur'an- Kerim'dir.

Bütün kitaplar Kur'an-ı Kerim'in anlaşılması için okunur; Kur'an-ı Kerim ise insana Rabbini en büyük kitap olan kainattaki tüm şifreleri çözerek tanıtır.

Dolayısıyla aslında hedef insanın Kur'an-ı Kerim ve kainat üzerinden kendini tanımasıdır.

“Kendini tanıyan Rabbini tanır, kendini bilen Rabbini bilir.”

“İlim ilim bilmektir/İlim kendin bilmektir

Sen kendini bilmezsin/Ya nice okumaktır

Okumaktan murat ne/Kişi Hak'kı bilmektir” Yunus Emre.

Bu nedenle Kur'an-ı Kerim'in her harfi, hatta tecvid kuralları dahi çok kıymetlidir.

Mesela: “Artık kim zerre ağırlığına bir hayır işlemişse, onun mükâfatını alacaktır. Kim de zerre ağırlığına bir kötülük yapmışsa, onun cezasını görecektir.” Zilzal, 99/7,8. Ayetlerde hayırda İZHAR, şerde İHFA tecvid kuralları kullanılır.

Yüce Allah **hayrı izhar** edebildiğiniz kadar açıklayın, yayın, duyurun; **şerri ise, ihfa yapın**, gizleyebildiğiniz kadar gizleyin, duyurmayın, yaymayın buyurur.

Bu girişten sonra gelelim yazımızın başlığında ifade ettiğimiz insanın formatı meselesine...

İnsanın 72 saat susması, konuşmaması durumunda insanın kendini formatlayacağını, yenileyeceğini, sistemi yeniden kuracağını Kur'an-ı Kerim bizlere müjde veriyor.

Bu muhteşem müjdeyi dikkatinize sunuyorum:

“Bu (ayetlerde) Rabbinin, kulu Zekeriya'ya(ve tüm insanlığa) yönelik rahmeti anlatılıyor.

Hani O, Rabbine gizlice seslenip şöyle niyaz etmişti: “Ey Rabbim! Doğrusu, artık kemiklerim zayıfladı, saçlarım ağardı.

Ey Rabbim! (şimdiye kadar) sana yönelttiğim duada cevapsız bırakıldığım hiç olmadı.

Doğrusu ben, arkamdan gelecek yakınlarım(ın isyankar olmaların)dan korkuyorum. Karım da kısırdır. Bana kendi tarafından öyle bir çocuk ver ki; bana da varis olsun Yakupoğulları'na da varis olsun. Ey Rabbim! Hem de onu rızana layık (olanlardan) kıl!

(Allah, şöyle buyurdu:) “Ey Zekeriya! Haberin olsun ki biz sana Yahya adlı bir oğul müjdeliyoruz. Daha önce onun adını kimseye vermedik.

(Zekeriya:) “Rabbim! Hanımım kısır ve ben de ihtiyarlığın son noktasına ulaşmış iken, benim nasıl çocuğum olacak?” dedi.

(Ona gelen melek:) “Öyledir” dedi. (Fakat) Rabbin buyurdu ki: “Bunu yapmak bana pek kolay! Nitekim seni yoktan var eden de ben değil miyim?

Zekeriyyâ, “Ey Rabbim, bana bir işaret ver!” dedi. Allah: “İşaretin sapasağlam olduğun halde **üç gece insanlarla konuşmamandır**” buyurdu.

Bunun üzerine Zekeriyyâ, mabedden kavminin karşısına çıkarak onlara, “Sabah-akşam tesbîhte bulunun” diye işaret verdi. ” Meryem, 19/2-11.

Bu ayetlerden 100 yaşını da geçse 3 gün 72 saat insanlarla konuşmayıp Rabbini zikreden kişinin kendisini yenileyeceğini, gençleşeceğini, sahip olmadığı imkanlara yeniden sahip olacağını anlıyorum.

İslam'da uzlet, kendi içine yürüme, insanlardan istiğna bu sebeple övülmüştür.

Hız. Peygamberin hira mağarasında uzun uzun tefekkürleri bu hikmete dayanır.

Zira 72 saat insanlardan uzak duran kimse Rabbinin kendisine yettiğine insanlara ihtiyacı olmadığını anlar.

Rabbi de onu kendi muhabbet ve şefkatiyle kuşatır.

Allah'ın şefkat ve muhabbetini kuşanan mümin dünyaya ve insanlara eyvallah etmez.

Sosyopat ve psikopatların ürkek tavşanlar gibi sürekli koştuğu günümüzde içimize çekilmek, kendi içimize yürümek, Kur'an rehberliğinde kainat çiçeklerinden topladığımız nektarları kendi kovanımıza çekilip balımızı yapıp kurbiyetle Rabbimize arz etmek; Rabbimizin istihsanı ile içimize indirdiği SEKİNE ile akrebiyetini yaşamak insan-ı kamil olmanın yoludur.

Evet! Teenni Rahmandan, acele şeytandandır.

Sakin! Tadil-i erkanla yaşayalım hayatı.

Bilelim ki **tadil-i erkan**la kıldığımız namaz, **tadil-i erkan**la hayatı yaşamayı öğretmeli bizlere.

Unutmayalım ki yarışa hopyaya zıplaya hızla giden tavşan değil, bastığı her adımın hakkını veren kaplumbağa kazanıyor...